

РЕШЕНИЕ

№ 4845

гр. София, 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4751** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя А. М., чрез адв. Ал. В. от САК, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-116-0049791/13.04.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б. ”г” и чл.187, ал.1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект - бензиностанция Б006, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до този обект за срок от 1 ден.

В жалбата се сочи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона. В разпоредителната част и в мотивите на заповедта се сочи, че [фирма] е извършил нарушение на разпоредбата на чл.118, ал.10 ЗДДС, докато на стр.2 от същата заповед се твърди, че е извършено нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС. Не е осъществен състава на нарушение по чл.118, ал.10 ЗДДС, тъй като в обекта има електронна система с фискална памет /ЕСФП/, която подава автоматично данните в НАП. Не е извършено и нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС. Не са налице материалните предпоставки за налагане на ПАМ. Не е отчетено, че се касае

до отминал период и към издаване на оспорената заповед нарушението е отстранено. В открито съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Юл. П.. От съда се иска да отмени заповедта, като не претендира за присъждането на разноски.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2021 г. е извършена проверка на търговски обект – бензиностанция Б006, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма]. В хода на проверката е установено, че в обекта се използва фискално устройство с изградена и работеща дистанционна връзка с НАП – електронна система с фискална памет /ЕСФП/ модел „КОНТО БЕНЗ QR“, свързана към НАЯП с фискално устройство „DATECS FP 2000“. След справка в информационните масиви на НАП и анализ на представените при проверката документи проверяващите органи констатирани, че [фирма] в качеството си на данъчно задължено лице - получател на доставки на течни горива, не е подал данни за документи за доставка на получено количество гориво по еАДД № 0..56648876/06.11.2020 г. за пропан-бутан 3000.25 кг. и еАДД № 0...5653851/07.11.2020 г. за пропан-бутан 1878.99 кг. Данни за тези доставки не са били подадени в НАП в деня на данъчното събитие нито чрез наличното в обекта ЕСФП, нито чрез електронен документ. Такива данни са подадени в НАП на 09.11.2020 г. Неподаването на документ за получената доставка контролните органи потвърдили и от изведен КЛЕН към дата 06.11.2020 г. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол серия АА № 49791/08.04.2021 г. Въз основа на данните от извършената проверка ответникът е приел, че жалбоподателят не е спазил реда за подаване на данни към НАП по чл.118 ЗДДС поради което на основание чл.186, ал.1, т.1, б. „г“ ЗДДС е издал оспорената заповед № ФК-116-0049791/13.04.2021 г., с която е постановено запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 1 ден.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл.186, ал.3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която началниците на отделите „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да налагат принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Пред настоящата инстанция е представена Заповед № 2106/30.03.2018 г. от която е видно, че Д. Т. В. е назначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ – Б., в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Въз основа на изложеното съдът

намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание, но в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и противоречие с материалния закон.

На стр.2 от оспорената заповед като основание за нейното издаване се сочи извършеното от жалбоподателя нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС („Предвид изложената по-горе фактическа обстановка и извършеното нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС което се явява основание по смисъла на чл.186, ал.1, т.1, б. „г“ ЗДДС за налагане на принудителна административна мярка.“) Малко по-горе на същата страница обаче е отразено, че „нарушен е състава на чл.118, ал.10 ЗДДС“. В мотивите също се говори за нарушение на чл.118, ал.10 ЗДДС. Чл.118, ал.6 ЗДДС изисква от всяко лице, извършващо продажба/доставки на течни горива в търговски обект, да подава данни за наличните количества горива в резервоарите за съхранение. Чл.118, ал.10 ЗДДС от своя страна изисква от данъчно задължените лица доставчици/получатели на течни горива да подават в НАП на датата на данъчното събитие данни за доставката и движението на получените/доставени количества течни горива. Двата законови текста регулират съвсем различна материя. Съдът намира, че това вътрешно противоречие в заповедта нарушава правото на защита на жалбоподателя. Посочването като основания за налагане на ПАМ на два различни състава на административно нарушение не дава възможност на нарушителя да разбере в какво точно се състои нарушението му, оттам и каква защита да предприеме. Ограничаването на правото на защита винаги е съществено процесуално нарушение и обуславя отмяната на административния акт.

Заповедта е материално незаконосъобразна. Не се установиха сочените нарушения на чл. 118 ал.10 ЗДДС и чл.118, ал.6 ЗДДС.

Едно от посочените в заповедта основание за налагане на ПАМ е нарушение на чл. 118, ал.10 ЗДДС. Съгласно този текст данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. От това задължение е изключен получателът за доставки, които е отчел като получени чрез електронната си система с фискална памет /ЕСФП/. Продължение на това правило е уредбата, съдържаща се в чл.59а, ал.3, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите, която изрично сочи, че получателът по доставки на течни горива подава електронен документ за получаване /Е./, с изключение на случаите, когато горивото се доставя в обект с ЕСФП. Следователно обектите с ЕСФП подават данни за доставените количества горива чрез въвеждането им в ЕСФП. В оспорената заповед е констатирано, че в търговския обект е изградена работеща дистанционна връзка с НАП – електронна система с фискална памет. Необосновано административният орган на стр.2, абзац втори, приема, че „дружеството не попада в изключенията по чл.118, ал.11“ след като малко преди това на стр.1 констатира, че подаването на данни следва да бъде извършено именно чрез ЕСФП. Техническото обслужване на тази електронна система се извършва от [фирма], лицензирано с разрешение № 02201/2019 г. на Българския институт по метрология. В приетото като доказателство писмо от [фирма] се изразява становище, че след направените проверки складовите разписки за доставките по документи за

06.11.2020 г. и 07.11.2020 г. са въведени в системата същия ден, веднага след доставката на гориво. По неизвестна причина, за която не отговаря дружеството-жалбоподател, потвърждението на доставките по документи е разпечатано в НАП на 09.11.2020 г. Приложена е таблица от извършената проверка, която потвърждава изложеното. Следователно дружеството е изпълнило законовото си задължение чрез въвеждане на доставките в ЕСФП веднага след получаване на горивата. Обстоятелството, че потвърждаването на доставките е разпечатано в НАП на по-късна дата не може да се вмени във вина на [фирма], поради което съдът намира, че не е осъществен състава на нарушение на чл.118, ал.10 ЗДДС.

Като основание за налагане на процесната ПАМ е посочен и чл.118, ал.6 ЗДДС. Съгласно тази разпоредба всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. В мотивите на заповедта на едно единствено място е споменато, че „конкретната причина да не бъдат подавани коректни данни от нивомерната система за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива е без правно значение“. В съставения Протокол № 0049791/08.04.2021 г. за извършена проверка обаче липсват каквито и да е констатации относно нарушения при подаване на данни от нивомерната система. Съдът намира, че твърденията в оспорената заповед за нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС се явяват произволни и необосновани, неподкрепени с никакви доказателства.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски от страните(в хода на устните състезания пълномощника на жалбоподателя изрично заяви ,че не претендира разноски) и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-116-0049791/13.04.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б. ”г” и чл.187, ал.1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект - бензиностанция Б00б, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до този обект за срок от 1 ден.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

